

KELET.

POLITIKAI ES KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Előfizetési díj.

Videkékre postán vagy helyben házhoz
hordva:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy hóra helyben	1 "

Videkről egy hónapra előfizetést nem fogadunk el.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden nap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállítás:

Belkirály-utca szeglet trencsén-vár 7. szám hová a lap szel-
lemi részét illető közlemények czimzendők.

Az értékes czikkek díjaztatnak.

Kéziratok nem adának vissza.

Hirdetési díjak:

Ötször hasábozott garmond sor vagy anna
tere 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 30kr
Nagyobb és gyakori hirdetéseknek külön kedvez-
ményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppellik Alajos (Wollzeile 22). Haase
stein et Vogler Wien
Wallfischgasse Nr. 10.

Nyitlőri czikkek

garmond sora után 25 kr. fizetendő

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET”
politikai és közgazd. napilap
1874. második fél évi folyamára.

„KELET” előfizetési ára:

Egy évre	12 frt
Félévre	6 frt.
Negyedévre	3 frt.
Egy hóra	1 frt.
Egyes szám ára	5 kr.

A lap szétküldésénél előforduló zavar
kikerülése tekintetéből vidékről 1 hónapra
előfizetést nem fogadhatunk el.

Az előfizetési pénzek, legcélszerűbben pos-
tai utalvánnyal kiadó Stein János könyv-
kereskedésbe küldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés után
tisztelteplődíjnyal szolgálunk.

A „KELET” kiadóhivatala.

Budapest, sept. 27-én.

(M. A.) Pénzügyminiszterünk új adóreform-
törvényjavaslatáról lassanként kezd föllebbenni
az oly sokáig minden kíváncsisági kísérletnek
akadályul szolgáló fátyol. A javaslatok egyré-
szének végleges szerkesztését még Ghyezy maga
sem állapította meg, a ministertanács pedig
csak holnap fogja megkezdeni azok alapelvei-
nek tárgyalását: de az említettük javaslatok
oly mélyen belevágnak a nemzet anyagi életé-
be, hogy azokkal minél előbb ismételtlen
foglalkozni időszerű kötelességünkben áll.

Jelenleg csak a tervezett adónemek egyi-
kéről intézkedő törvényjavaslatra teszünk egy
pár megjegyzést.

A vasuti s gőzhajózási szállítás használa-
tának megadóztatásá elvben már kimondta az

államháztartás rendezése tárgyában kiküldött
(21-es, illetőleg 9-es al—) bizottság, melynek
penzügyminiszterünk is egyik tagja volt.

Ragaszkodva beköszöntő programbeszé-
dének azon pontjához, mely szerint az állam-
háztartás egyensúlyának helyreállítását e bi-
zottság javaslatainak alapján kísérendi meg,
ezen új adónemet is fölvetve Ghyezy adóre-
form-tervezetbe, személyszállításnál a szállítá-
si díjak 10, gyorsszállítmánynál 5, teherszá-
llítmánynál 2 százalékában állapítván meg a
szállítási díjjal együttesen beszedendő adónak
nagyságát. A törvényjavaslat indoklása szerint
ezen új adónem az államnak szinte harmadfél
millió bevételt eredményezne.

Ha már szorongatott pénzügyi helyzetünk-
nél fogva hozzá kell nyulnunk ezen, nemzet-
gazdasági szempontból sehogy sem igazolható
adónemhez is, lehetetlen elismerésünket ki nem
fejeznünk a pénzügyminiszternek azon — hogy
ugy mondjuk — helyes érzelme iránt, hogy az
új adónem súlypontját a személyszállításba
helyezé s épen a közönséges teherszállítás-
ra helyez legkevesebb terhet.

A vaspályákon való utazás, rendkívüli kör-
ülményektől eltekintve, egy nemével azonos
a fényezés kvalifikationak és így — mindig az
elkerülhetlen szükség kényszerének feltétele a-
latt — inkább is vonható nagyobb adótétel alá,
mint a teherszállítás, mely hazánk specialis
gazdasági viszonyainál fogva rendszerint az el-
sősorú életszükségletek fedezésének legfőbb
tényezője.

Azonban a mily helyesléssel fogadjuk az
adótételek ilyenmü megszüntését, épen mert így
kell lennie, egy kissé vérmesnek találjuk azon
számítást, mely a 10% személy-, s a 2%-os
teherszállítási adóból 2.400.000 frt új állam-
bevételek helyreállítására. Igaz ugyan, hogy a
9-es bizottság e czimen még 400.000-re több
jövetelemről beszélt, de e bizottság csak a
hypothesisek fölállításának vajmi könnyű mun-
kájával foglalkozott, míg a pénzügyminiszter az
államszükségletek fedezésének óriási terheivel
leendő kénytelen megküzdési s mi legalább alig
hisszük, hogy e küzdelemben a vázoltuk új

lettek osztva, s ezután minden iskolák és növelde-
ből szétosztottak a tanítványok, a kapuk bezártak,
hogy október közepe előtt meg se nyiljanak többé.
Augustus utolsó napja elérkezék, s minő volt most
az én állásom? Vajon az utolsó negyed év kezdete
óta előbbre haladtam-e csak egy lépéssel is? Nem,
ellenkezőleg hátrafele tettem egyet. Azaz, hogy Reu-
ter kisasszony intézetében felmondtam angol tanítói
állásomat, önkényesen megfosztottam magamat éven-
kénti husz font bevételtől; ezzel hatvan fontom le-
olvadt negyvenre, s még ezt is csak nagyon nehéz
körülmények között valók képes megtartani.

Meglehetős rég az ideje, hogy nem beszéltem
Pelet urról olvasóimnak. Ama holdvilági séta volt
gondolom az utójára elbeszéltem esemény, a mikor ez
uri ember kiváló szerepet játszott a történetben: ha-
nem az a tényállás, hogy ama jelenet óta változás
állott be egymás iránti kölcsönös magunkviselét-
ben. Ő maga, nem tudván, hogy az éj esendje, a
tisztá holdfény s egy nyitott ablak, felfedezte előt-
tem önző szerelmének s álnok barátságának titkát,
bizonyán folytatást oly nyúlás és előzékeny lett vol-
na irányomban, de én oly szurós lettem hozzá, mint
egy tüskés állat, s oly merev hajthatatlan mint egy
bunkós bot; nem volt soha egy mosolyom évődéseir-
re, s nem szántam egy percet is külön társaságára;
felszólításait, hogy szobájába menjek vele délután-
ként feketekávézni, változatlanul visszautasítottam,
s még pedig nagyon hidegen s mereven utasítottam
vissza, az igazgatónéra tett czélzásait (melyeket most
is még ismételt) komor hidegséggel fogadtam, nem
ama pajkos játszissággal melyet azelőtt előidézték
szavai. Hosszas időn át nagyon türelmesen nézte el
Pelet hideg tartózkodó modoromat, sőt még fokozott
figyelemmel bánt velem; de midőn látta hogy még
kuszó udvariassága sem képes engem megindítani s
felolvasztani a jégkerget szívemen, végre ő is meg-
változott irányomban: ő is elhidegült, abban hagyta
meghívásait, tekintete gyanakvó és borúsá lett, s
arczának megütődött, de a mellet elémelkedő kifeje-
zéséből tisztán láttam, mint mérlegeli s hasonlítja
össze az előzményeket, s mily szorgosan igyekszik
abból következtetést vonni s a végeredményt kila-
lálni.

(Folyt. köv.)

adónemen szinte harmadfél millió erejéig se-
gélyére lehetne.

Ghyezy Kálmán adójavaslatai:

A „P. N.” a következő nagyfotosságu ismer-
tetéseket hozza:

Azon helyzetben vagyunk, hogy megismertet-
hadjuk a Ghyezy Kálmán pénzügyminiszter által ki-
dögzött adójavaslatokat, melyeknek tárgyalását a
minister-tanács hétfőn kezdi meg s melyek elintéző-
se az ősi orsz. ülészak legfontosabb teendőjét fog-
ja képezni.

A tudomásunkra jutott adatok szerint, melyek
hiteles voltáról jót állhatunk, de teljességéről nem,
— a törvényjavaslatok a következők: 1. törvényja-
vaslat a közadók kezeléséről; 2. törvényjavaslat a
vasuti s gőzhajózási szállítás használatának megadóz-
tatásáról; 3. a bor- és húsfogyasztási adóról; 4.
törvényjavaslat a tőkekamat- és járadékadóról; 5. a
nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyle-
tek adójáról. A 2—4 számú törvényjavaslatoknak
elkészültek már indoklásai is, az első helyen emli-
tettnek nagy terjedelmű indoklása azonban most
van munkában.

A vasuti s gőzhajózási szállítás megadózta-
sáról, a tőkekamat- és járadék adóról és a nyilvá-
nos vállalatok és egyletek adójáról szóló törvényja-
vaslatokon kívül, mint halljuk, még két direct adó-
ról készülnek törvényjavaslatok, ugymint egy a bá-
nyatársulatok adója és a házostályadó némely téte-
leinek fölemeléséről és egy a kereseti adóról.

Az egyes, itt felsorolt adójavaslatok főbb vo-
násainak ismertetésére áttérve, kiemelhetjük minde-
nekelőtt, hogy a közadók kezeléséről szóló javaslat
már azon oknál fogva is igen terjedelmes, mert rész-
letes intézkedéseket foglal magában valamennyi egye-
nes es közvetett adóra nézve. Annál rövidebbek és
egyszerűbbek aztán a specialis adókra vonatkozó mun-
kálatok.

A közadók kezeléséről szóló javaslatot, már
roppant terjedelmű fogva is, lehetetlen volna egy
cikket keretében ismertetni. Némi támpontot nyujt-
hatunk azonban egyelőre a munkálatnak úgy tartal-
máról, mint szelleméről, ha a javaslat külső vázát
bemutajuk.

Modern hazai műkedvelés.

— A hazai szellem felébredésekor a baza jobb-
jai észrevették az irt, mely minket a haladottabb
nemzetektől elválaszt. Ez irt betöltésére azonban nem
a haladást, mint ilyet, nem a tisztán szépet, a va-
lóban emberit tűzték ki eszközzel, hanem oly közel
fekvő sarkantyúhoz nyultak, mely a nemzet nagyré-
szében leggyorsabban birtviszhangot kelteni — a ha-
zaszeretethez. Honszerellemmel akartak társadalmat
és művészetet teremteni. Ez eszközzel leggyorsabban
lehet valamit létesíteni, s mi szeretünk mindent fel-
fujni, a mi ellen volt is mit beszélni „a legna-
gyobb magyarnak.” E mozgalom nagy napo-
kat teremtett, de az alap nem volt elégé szilárd.
A lelkesültség s honszeretet herakleszi műveket pilla-
nat alatt teremt, de nem alkalmas alap a folytonos,
harmonikus munkásságra, a lankadatlan előretöré-
ésre, mert maga is ellankad s pedig egy nemzetnek
nem csupán nagyszerűségek kellenek, de vannak
mindennapi apró szükségletei. Egy város nem az,
ha csak muzeumokat, obeliszkokat sat. tud felmu-
tatni; kell birnia lakályos házakkal is s pedig sok
házzal, hogy város lehessen. Nehány remekmű nem
alkot még irodalmat; szükséges ehez a jó, helyes
műveknek egész phalanxa, legyenek bár középszerű-
ek s ily phalanxokat csak azon meggyőződési alap
teremt, hogy célunk maga a művészet. Ha a meg-
győződés vezérelt volna mindég minket, hány rossz
politikus nem harangurozott volna agyon, hány rossz
drama nem „iródott” volna meg, hány égbekiáltó
csárdás nem szülemlett volna — in nomine patriae!

Hanem hát bocsanat, hogy társzairó létemre
tévedésből a Tudomány Jupiterének nyilaiból hasz-
náltam fel egy-kettőt; már abba hagyom; csak a
háttért kelle némi részben megfesteni, melyből ki-
tűnjék, a hazafiasági motívum mennyire ment át
társadalmi életünkbe s miért ment át oda? E mo-
tívumból világos lesz a nálunk oly divatos műked-
velősködés, a permanens dilettantismus, mely oly bó-
nitólág hat haladásunkra. S csakugyan ha a hazafi-
ság mindenkit teljeligosít szerepet játszani bármely
szakmában, mért ne játszhatná azt? Hisz mindenki
hazafi, s annak is kell lennie...

Mellőzve a dilettantismust az irodalomban s
művészetben, áttérünk a politikai műkedvelésre, me-

A törvényjavaslat X. fejezetre osztva 179. §-
ból áll, és pedig szól az I. fejezet az egyenes adók
kivetéséről, A) az adóügyek vezérlétre hivatott kö-
zegek: 1. a kormány részéről; 2. a törvényhatósá-
gok és községek részéről; B) az egyenes adók kive-
tésénél követendő eljárásról. II. fejezet. Az egyenes
adók könyveléséről és nyilvántartásáról. III. fejezet.
Az egyenes adók befizetéséről és behajtásáról és az
e végre rendelt közegekről. IV. fejezet. Az egyenes
adóknak végrehajtás után behajtásánál követendő el-
járásról. V. fejezet. Az egyenes adók törleséről, el-
engedéséről és fizetési halasztásokról. VI. fejezet. A
közvetett adók és illetékek kivetéséről, továbbá azok-
nak és az egyenes adóknak módjára beszedendő kinc-
stári s egyéb tartozások könyveléséről, beszedéséről és
behajtásáról. VII. fejezet. A közigazgatási hatósá-
goknak, a közadók biztosításánál és behajtásánál va-
ló közreműködése egyéb eseteiről. VIII. fejezet. Ve-
gyes intézkedések. IX. fejezet. Kihágások büntetésé-
ről. X. fejezet. Átmeneti intézkedések.

A törvényjavaslat 1. §-a fontos intézkedést
tartalmaz, kimondván, hogy az egyenes adók kiveté-
sének, beszedésének és behajtásának, valamint a köz-
vetett adók, illetékek és az egyenes adók módjára
beszedendő kincstári s egyéb követelések behajtásá-
nak a kormány részéről való vezérlétre a megyék
székhelyein, ugyszintén Budapest fővárosban és Piu-
me városában kir. adófelügyelői hivatalok állittat-
nak föl.

A vasuti s gőzhajózási szállítás használatának
megadóztatásáról szóló törvényjavaslat 10. §-ból áll
és az 1. §-ban kimondatik, hogy a vasutakon és
gőzhajókon egyaránt fizetendő a) személyszállításért
a menet díjak 10%-a; b) az uti máhhaszállításért
a máhának vitelbérmentes részét meghaladó tulsulya
után számított szállítási díjak 10%-a; c) külön
személyvonatokért az összes szállítási illetéknek 10-
%-a; d) gyorsszállítmányokért a szállítási díjnak
5%-a; teherszállítmányokért ugyanannak 2%-a; e)
gőzhajókon a külön cabinet, vasutakon az alvóhelyül
szolgáló kocsiszakasz bérleséért a bérösszegnek 10
százaléka.

Mindezen adóbevételeket az utasoktól illetőleg
szállítóktól, a gőzhajózási s vasuti társulatok szedik
be s szolgáltatják be az illető állami pénztárba. Ezen
adóból a pénzügyminiszter a személyjegyek után most

lyet legnagyobb szenvedéllyel üznek nálunk. Mellőz-
ve azon furcaságot, hogy nálunk lapot hazafiságból
s nem szükségéből jártatnak, hogy a színészetet pár-
tolni nem kulturai, de hazafi kötelesség s ki az aka-
démia adakozott, nem tudomány pártolónak, de ha-
zafinak nevezetetik; mondjuk: mellőzve a kinövésé-
ket s ferde fogalmakat, melyeknek némi alapja nem-
zetiségi küzdelmeinkben is rejlik, a politikához for-
dulunk.

A hazafisággal mi függne össze szorosabban,
mint a haza java, s a haza javával mi egyéb, mint
a politika? A politika üzése még leginkább megtűri,
ha hazafisággal indokoltatik... Eleget irtak népünk
politikai érettségéről, közérzületéről s azon érdekelt-
ségéről, melylyel a közügy iránt viseltetik; de ke-
veset arról, mennyi rosszat szűlnék e magukban vé-
ve oly kitűnő sajtásokok, ha nincsenek a műveltség
által korlátozva, s keveset arról, mily könnyű az át-
menet a műveletlen vagy műkedvelő politikustól a
demagógra s legkevesebbet arról, mért volt épen a
közügy iránt leginkább érdekelt népeknek, a görö-
göknél s rómaiknál leg többé a demagóg s mért ter-
mett épen a közönyös nemzeteknél is oly időszak-
ban, midőn a közérzület s a közügy iránti érdekelt-
ség, legelőkelőbb, politikai mozgalmak idejében leg-
több demagóg?

Hol sok politikus van, meg van a salak is; a
demagógia uszályát hordja a patriotismusnak.

„A mit az okosok építenek, lerontják az esz-
telenek...” E mondás stereotyp, s ha egy eszeve-
szett politizáló valaki figyelmeztetne, mérsékelje ma-
gát s hallgasson: egyszerűen „agyonbeszél” az-
zal, hogy hazafinak kötelessége a közügyre gon-
dolni...

S ámitás volna hinni, hogy az ily di mino-
rum nem árthatnak, mert a hangot még is csak a
fők adják meg.

Ellenkezőleg.

Szabó Géza,

(Foly. köv.)

hogy a katonákat e lépésrérábirja, megígérte nekik, hogy a spanyol szolgálati idő leteltével megkapják teljes elbocsátásukat a katonaságból s naponként három paseta fizetést kapnak holtukig. A félhivatalos Nord. Allg. Ztg. e hírrel szemben azt kérdi az ultramontán „Germánától” van-e, kifogása az ellen, ha ezek után a „spanyol király udvari közlönyét” szemtelen hazugnak nevezi.

A tüzelő-anyag kérdéséhez

a magyar keleti vasútnál.

Több napilap az alólikt főigazgatóságot megtámadó és elítélő cikkek egész sorát közli, melyek mindannyian a „Kelet”-be T. jegy alatt és a „Reform”-ba a Marosvásárhelyi székelt „Erdélyi és kereskedelmi iparbank” titkára által közölt cikkekben gyökereznek. Ezen kereskedelmi új modor, — bizonyos áru vételét hírlapi támadások útján, és a való személyes gyanúsításai által kiderőszakolni, — tárgyalagos bíráló előtt, az illetők jóhiszeműségét méltán kétséssé teszi, ugyanígy, hogy magunkra nézve nem tartanék szükségesnek e cikksorozatot válaszra méltatni.

Részvényeseink megnyugtására azonban az egész ügy állását tárgyalatosan és röviden elő fogjuk adni.

Főképen azzal vádoltunk, hogy a lényegesen drágább fatüzelést megtartottuk, jöllehet a baróti kőszén, tehát egy a kir. földtani intézet, a magyar kir. államvaspálya és a déli államvaspálya társaság kísérletei szerint teljesen hasznavehető és olcsó tüzelő-anyag rendelkezésünkre állott.

Az érintett támadások szerzője az alólikt főigazgatóság által megejtett próbák megbízhatóságát gyanúsítva, látszólagos őszinteség és szakavatottsággal, teljesen figyelmen kívül hagyja, hogy az államvasutak és a déli vasut által tett kísérletek a szénnek csak abszolút tüzelési értékére vonatkoztak, s kivétel nélkül csak mérsékelt emelkedésekkel, bíró vonalszakaszokon ejtettek meg, míg a saját hegyi pályánkon végrehajtott kísérlet azt mutatta ki, hogy ezen barna szénnel a vonat ellentállásának legyőzéséhez szükséges gőzerő elő nem állítható.

A vonat ellentállásának pontos kiszámítása, figyelemmel a kísérleti pályaszakaszok emelkedései középszámára (a magyar kir. államvaspálya pest-miskolci részét +0.004, Maros-Vásárhely-Kocsárdot 0.010, Kolozsvár-Sztánát +3.81 számítva), valamint a jövet és menetek számára, ez ellenállások röztényezőinek arányát úgy tünteti ki, a mint áll 52 az 50-hez illetve a 83-hoz.

Ha már most, a tüzelő-anyag emésztésnek mértékénként szembeszálló számait a három fennevezett pályaszakaszokra nézve kiszámított ellentállási közlényezőikkel összehasonlítjuk, (fogyszatott pedig 355¹/₁₀ font, a pest-miskolci, 645 font, a vásárhely-kocsárdi és 1364 font a kolozsvár-sztánai vonalrészén,) s egyúttal azon különbözetet is tekintetbe vesszük, mely a gépnek az emelkedéseken történt fennakadásaiból ered, meglegő őszhangzás mutatkozik a két különböző helyen tett kísérletek közt, miáltal pedig saját kísérleteink technikai helyessége, valamint részrehajlatlan eljárásunk is teljesen igazolva van.

Fennebb látszólagosan neveztük a cikkíró szakavatatlanságát, s csakugyan a való tényállás elhallgatását egyedül önérdékből származó, roszkaratu támadásnak tekinthetjük, mert a szénét eladni kívánó bank előtt a főnébbi körülmények jól ismertek voltak; kitetszik ez ajánlatából, melyet a próba alalmával tett, s melyben a kőszén mellett a hegyi pályaszakaszokon a mozdony fűtésére tüzfát ajánl, egyazon vonatonál, tehát a vegyes tüzelés behozatalát javasolja. Hogy ezen javaslata technikai kivételensége miatt figyelembe nem vétethetőt annyira magától értetődik, hogy az indokok minden bővebb fejtegetését mellőzhetni véljük. A helyszínen tett behatóbb vizsgák után különben a baróti kőszénnek még más hátrányai is jöttek napfényre.

Ezen könnyű barnaszén ugyanis, ha rövid ideig a szabadban hever, pikkely alaku apró részecskére omlik szét, melyek a tüzelésnél a füstöblöt is forró csöveket csakhamar befedik, s ekkép a gőzrépést megakadályozzák. Eltekintve attól, hogy ekként tetemes mennyiségű tüzelőanyag elhasználatlanul a kürtön át elvész, a gőzképzés illetően megzoritása a mozdony munkaképességét is csökkenti.

Minthogy forgalmunknál főképen a fővonalokon vonatok minél nagyobb megerhelése elkerülhetetlenné szükséges, a kérdéses kőszén használata esetében sok szállítmány maradna vissza, s újabb vonatok járása válnék szükségessé, mely körülmény közvetve oly tetemesebb kiadásokat igényelne, melyeknek magassága egyelőre meg nem határozható.

A csökkent vonatási képesség egy példáját tapasztaltuk, midőn a próbavonat 6726 mázsányi teherrel a kolozsvár-sztánai vonalon fennakadt, holott fatüzelés mellett ily teher akadálytalanul vonható volt.

Gyakori égések, a melyek a töltéslejtőkön s a zomszéd mezőkön támadtak, eléggé bizonyítják, hogy ezen barnaszén az annyira veszélyes szikraszóó tulajdonságával bír.

E helyt nem mellőzhetjük Waldecki Hantiger nézi könyve után (Für spezielle Eisenbahntechnik) következő mondatot idézni: „A barna kőszén némely neme a szikraszóó rosz tulajdonságát nagy

mértvben bírja s ez főokul szolgált arra, hogy aszáz vaspályák a barnaszén használatával teljesen felhagytak.” Ha e tulajdonság az államvaspálya kísérleteinél — legalább a maros-vásárhelyi bank állításai szerint — nem oly nagy mértvben mutatkozott: e körülmény megfajtása abban rejlik, hogy először: a sik pályaszakaszok e mozdony megerőltetését nem igénylik oly mértvben, mint ez saját hegyi pályánkon volt szükséges; másodsor pedig, hogy a kísérletek közvetlenül eső után tételnek s így a talaj nedves lévén, a szikrahányás hatása észlelhető nem volt.

Ugy látszik, hogy a maros-vásárhelyi bank a baróti szén e tulajdonságát is nagyon jól ismerte, mert igazgatótanácsunk abbéli ajánlatára, hogy néhány hétig szabad ég alatt lerakott szénnel különböző évszakokban további kísérletek tétessenek, me-reven tagadólág válaszolt és a helyett, hogy az ügynek szakértői elintézésében — mi természetesen csakis hátrányára üthetett volna ki — egyezett volna, a rágalmozó polemia ősvényére térni fenyegetőzött, sőt felemeltési kísérletének meghiusulta után ez ősvényre tényleg lépett is.

A „Kelet”-ben megjelent ezikk szerzője az alólikt főigazgatóság ellen még egy második, egyenesen becsületértő vádat is merészelt emelni, mely a keleti vasut tüzfata-szükségletének fedezését célzó hirdetemnyre vonatkozik. A husz napi határidőnek rövidségét hozza fel, minthogy abból állítólag azon idő levonandó, mely az Erdélyből Pestre a szállítási feltételek betekintése miatt teendő utazásra szükséges; állítja továbbá, hogy a szükséglet egy harmada vagy ötöde próbatékinítésre mintaszállítmány gyanánt készletben követeltetett és a szállítandó mennyiség pályaszakaszok szerinti felosztását veszi kifogás alá.

Igaz ugyan, hogy az ajánlatok benyújtására kitűzött határidő az eddigi gyakorlatnál valamivel rövidebbre van szabva; de egyrésztől kénytelen volt az igazgatóság a pályázat közzétételét elhalasztani addig, míg a szénrel történt kísérletek eredménye az igazgatótanácsnak augusztus hó végével előterjeszthető; másrésztől az ajánlatok benyújtásával szeptember 20-án tul nem lehetett késni, mert a tüzfata eddigi szállítója szeptember végeig szerződésileg kötelezve volt a keleti vasutátársulat kívánatára az 1875. évi szükségletet 1874. éviékhöz hasonló feltételek alatt szállítani és természetesen az ajánlatok iránt folytatandó tárgyalások eredményétől függött, éljene-e a társulat ebbeli jogával, vagy nem.

Hogy az ekként megsabott határidő teljesen elégséges, már abból is kitűnik, hogy nem kevesebb, mint hét ajánlat érkezett be, a melyek egynek kivételével az eddigieknél nevezetesebben olcsóbb árat foglalnak magukban.

Ezenkívül petrosényi szén szállítására nézve is igen jutányos ajánlat érkezett be, s ebből is kitetszik, hogy a várakozás s a fával való tüzelés folytatása addig, míg csak silányabb s hegyi pályákra nem alkalmas minőségű szén ajánlatotok, ez irányban is megtermette gyümölcsöt s oly esődületet idézett elő, mely dacára a fára nézve beérkezett meglepőleg olcsó ajánlatoknak, az áttörést a szénfűtésre lehetségesé fogja tenni. Ez pedig oly eredmény, mely a Maros-vásárhelyi bank titkára által táplált nemzetgazdasági ohajoknak mindenesetre teljesen meg fog felelni.

Ép oly alaptalan amaz állítás, hogy a szállítási feltételei csak a főigazgatóság székhelyére való utazás folytán tekinthetők meg, mert e feltételek bárkinek írásbeli felszólítására minden haladék nélkül megküldetnek, a mit többen tényleg igénybe is vettek.

Amaz állítást pedig, mely szerint az követeltetett volna, hogy a szállítandó mennyiség egy harmada vagy egy ötöde próbaszerű megtekinthetés végett már szeptember 30-án készen álljon, mint valótlant visszautasítjuk, s már maga eme teljesen a légből kapott, de a gyanúsítások hálóját kiegészítő egy állítás is elégségesen jellemzi ellenfelünk rágalmozó modorát.

A mi végre a szállítandó famennyiségeknek az egyes vonalszakaszokra való egyenlőtlen felosztását illeti, erre nézve csak forgalmi érdekek lehetnek iránydók, a melyeket az üzleten kívül állók aligha képesek megítélni. Csak példakép említtük, hogy az egyik vonalszakaszon a múlt évből fennmaradt igen tetemes famennyiség áll még rendelkezésünkre, a melyet a szállítandó fának hogyan történendő felosztásánál számításba kellett vennünk; továbbá hogy a nagyváradi-kolozsvári szakasz mentében szállítandó fa nemcsak e szakasz forgalmára van szánva, hanem a kolozsvártól Kapusig közlekedő vonatok folszerelésére is.

Ellenfelünknek nemzetgazdasági és különösen erdőgazdasági tekintetben ellenünk emelt vádjait illetőleg csak mellékesen érintjük, hogy az erdőpusztítások, a melyeket emleget, ha csakugyan léteznének, az utolsó évtizedekből vehetők származásukat, nem pedig a magyar keleti vasut forgalmába vételének idejéből. A mennyire azonban mi tudjuk, az erdélyi erdőgazdaság állapota lényegesen más. Ez idő szerint még sok ezer rug ott az ifatörzsek száma, a melyek minden valószínűség szerint használatlanul fognak az erdőségekben elrothadni, és a keleti vasutnak csak érdemül tekinthető, hogy Erdélyben a faipar emeléséhez tehetsége szerint hozzájárult.

Az ellenünk intézett támadásoknak még egy pontját kell erejéből kivetkőztetnünk, és ez az, hogy a főigazgatóság a baróti szénrel tett kísérlet következtében készen nyilatkozott a szén mázsáját 15¹/₁₀ krajczárért megvenni, míg most 15 krajczárt sem akar érte adni.

Midőn a Maros-vásárhelyi bank első ajánlatát tette, melyben a szén mázsájáért 26 krt kért, csakugyan történtek előleges kísérletek, a melyek eredményeképp az az értesítés adatott a banknak, „hogy szénének tüzelőereje a petrosényiéhoz képest igen csekély” (1: 2²³/₁₀₀), hogy szénéből egy mázsa egyenlő 0.026 öl tüzfával, és hogy a tüzfata szállítása iránt tett ajánlatokat véve alapul, e szén árának mázsánként a 15¹/₁₀ krt nem volna szabad meghaladnia. Megjegyezzük azonban, hogy a magas árnál fogva, a melyet követeltek, sem teljes vizsgálat nem eszközöltetett, sem vételár nem határozott meg; szándékunk csak az volt, hogy a 26 krnyi követelés tarthatlanságát kimutassuk.

A mikor azután követelésüket 15 krra leszállították s ebbeli nyilatkozatukat a főigazgatóság ellen intézett gunyirat kíséretében benyújtották, az igazgatótanács a gyanúsításokat technikai független véleményezések alapján visszautasította ugyan, de készen nyilatkozott újabb kísérlet tételére, a melynek eredményétől azonban a Maros-vásárhelyi bank sokkal inkább tartott, hogysem reálított volna.

Miután ekként részvényeseink megnyugtására és a közvélemény iránt tartozó tiszteltetünkél fogva részletekben kiterjeszkedtünk az ellenünk emelt vádakra, arra kérjük ama fővárosi és vidéki hírlapokat, a melyek való tényállás ismerete nélkül az érintett rosz akaratu támadást közlésre méltatták, vegyenek tudomást az ügy igaz állásának megfelelő e nyilatkozatunkról is.

A példa nélkül álló cynicus támadó modorral és az ellenünk szőrt minden alapot nélkülöző gyanúsításokkal szemben csak azt emeljük ki, hogy a magyar keleti vasut a legjobban vezetett és minden szolgálati ágában a legolcsóbban kezelt magyarországi vaspályához tartozik, s megelőlegedéssel utalhatalunk e részben a keleti vasut és a többi magyarországi vaspályá forgalmi költségeit feltűntető statisztikai adatokra, a magyar kir. vasut felügyelőség idevonatkozó ítéletére és — mint okunk v n remélnei — ama személyes tapasztalatokra is, melyeket legközelebbi útja alkalmával a közlekedési miniszter ur ó nagyméltósága és a kíséretében levő szaktekinthetők szereztek.

Budapesti 1874. szept. 25-én.

A főigazgatóság.
Bottlik.

A „KELET” magán-távirata.

Feladatott Budapesten sept. 29. 10 ó. 15 p. d. e.

Érkezett, sept. 29. 10 ó. 58 p. d. e.

A német vasuti egyesület közgyűlését tegnap Zichy miniszter érdekes beszéddel megnyitotta, azután a tanácskozások megkezdettek, este pedig nagy ünnepélyességek folytak. József főherceg a honvédekhez napi parancsot intézett, melyben ki-képzésökről szokatlanul kedvezően szól, azt mondja, hogy királyunk kijelenté, hogy a honvédség haladása meglepte, hogy bizalmat helyez belé s nyugalommal néz jövője elé. De-ák Ferencz állapotja ismét kedvezőtlenebbre fordult. Régi szívbjaja ismét nagyobb mérvet ölt.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, szept. 29. 1874.

Lapunk t. előfizetőit tisztelettel kéri a kiadóhivatal, hogy a következő évnegyedre előfizetéseiket idején megtenni sziveskedjenek, mivel fölesleges példányokat nem nyomathat.

A „kolozsvári kör” 1874 október hó 11-én d. u. 5 órakor saját helyiségében évi rendes közgyűlést tart, melynek tárgyai következők: 1.) Elnöki megnyitó, 2.) a választmány jelentésének s 3.) a számadás vizsgáló bizottság jelentésének tárgyalása, 4.) netaláni indítványok, 5.) tisztválasztás, az az: elnök, alelnök, titkár-jegyző, háznagy-pénztárnok, ügyvéd s a választmányból kilépő Balogh György, dr. Hincz György, K. Papp Miklós, Szász Béla, dr. Szűcs Emil helyébe, s a még ürességben levő három választmányi tagsági helyre, összesen nyolcz választmányi tagnak titkos szavazás útján való választása. Borosnyai Dániel, titkár-jegyző.

Nyári színházunk utolsó előadásai jutalomjátékoka esnek. Ugyanis ma Krasznai Mihály jutalmul a „Huszáresiny” kerül színre, melyben jutalmazandó André-t, a chasseur káplárt fogja személyesíteni. Holnap pedig Medgyaszai Ilka asszony jutalmul az „Arany ohignon” című látványgazdag operette adatik elő.

A bukaresti lövész ünnepélyek — mint le-velezőnk írja — szombaton reggel kezdettek meg.

Az összes egyletek reggel 8 órakor zászlókkal ellátva a „Cismegiu” kert sétányán gyűltek össze. A résztvevők egyenruhában, vagy egyleti jelvényvel ellátva jelentek meg. Az elnökök és al-elnökök arany szegélyű fehér csokorral voltak megjelölve. A díszmenet, mely valóságos költői látványt nyújtott, következő rendben történt. Elöl mentek egyenruhás jelzők zászlókkal, utánok a zene, azután az egyletek zászlókkal, elől a bel és külföldi lövész-egetetek, azután a bukaresti német dalárda, az „Ein-tracht” énekegylet, az iparegylet s végül a bukaresti torna egylet. A díszmenet a Strada Lutherana, Strada Fontána, Calea Mogosoi, Mihai Voda hidon s Strada Isvorun át az ünnepélyi színhelyére a lövészkertbe vonult, hol a menet ágyulövésekkel fogadtatott. A „bukaresti lövészegylet” a lövölde épülete előtt volt felállítva s az egyes egyleteket külön-külön üdvözölte. A kolozsvári lövészegylet küldött-ségét Florescu Sándor üdvözölte egy nagyon csinos beszédben. Ezután a különböző egyletek helyeiket elfoglalván, megkezdődött a lövés reggeli 11 órakor s tartott szakadatlanul délután 5 óráig. Öt órától 7 óráig ének előadás stornajátékok voltak, 7 órakor pedig az izléssel s fényvel díszített lövöldeben társas banquet rendeztetett, hol a kolozsvári lövészek-re Florescu emelt poharat, melyet a bukaresti románok általános kívánatára a Rákoczy-iaduló követ-tett. Másnap, az az: Vasárnap reggel 3 órakor a lövészet újból megkezdődött s tartott déli 12 óráig. 12 órától 1 óráig nyugidó. Dejeuner a la Carte. Egy órától 4-ig a lövöldezés tovább folytatott, 5 órakor a jutalmak osztattak ki, s az egyes egyleti zászlók koszorúkkal feldíszítettek. Este 7 órakor a lövölde helyiségében táncvigalom. A kolozsváriak kösül dr. Haller Károly s Molnár Sándor nyertek jutalmakat. A lövészünnepélyre meghívott egyletek tagjai családostól együtt ingyen mehettek be az ünnepély helyére. A többieknek jegyet kellett váltani-ok. Egy személyre egy jegy 5 franc, családi jegy 10 franc. A szervező bizottság fehér, a lövész rendező bizottság zöld-fehér, a díszítő bizottság kék, a pénzügyi bizottság sarga s a táncz rendező bizottság piros szalaggal volt feldíszítve.

Maros Ludason a közelebről szervezett önkéntes tüzoltó-egylet javára rendezett tánczvigalom — mint onnan írják — folyó hó 27-én igen jól sikerült. E hasznos ügy felvirágzása iránt nagy érdekeltséggel viseltetők helybeli- és vidéki közönség közül igen szép számmal sereglettek egybe ez alkalommal. A meghívott testvér egyletek közül képviselve voltak a kolozsváriak és enyediék. A táncz-vigalom este 8 órakor vette kezdetét, mikor is a zene szívet vídámító hangjaira tánczra perdült a fiatal-ság. A felvillanyozott társaság csak a késő haj-nali órákban oszlott szét, magával vive az est szép óráinak emlékét. Másnap reggel az enyedi tüzoltók bucsut véve Kolozsvárosa utaztak, hogy jelen lehes-senek az ott alakult tüzoltó egylet zárünnepélyén; a kolozsváriak azonban visszatarattak, kiknek tiszteletére Deák Sándor szolgabíró több helybeli bir-tokos és hivatalnokkal egyesülve olyan lakomát rendezett, melyet a testvér egylet képviselő tagjai egyhamar nem fognak elfelejteni.

Thiesz Károly lelkész hatvan frttot adott a hadastyánok számára, miért a nagy-szebeni kato-nai parancsnokság Thiesz urnak e hazafias áldozatért köszönetet és elismerést nyilvánított.

N.-Enyedről írják, hogy ott jelenleg Nagy Mihály renkívül gyenge „dráma, népszimű és operette” társulata criticán alól álló művészettel rontja az illusiot. Még Jakabúnál egyedül az operet-teben és Tócsk Emilia a többi színművekben volna kitüntethető, ha a mellék személyzet nem rontaná el az előadást. Vajjon meddig lesz így?

A világhírű florencezi quartett, melynek közelebről Kolozsvárra leendő érkezését immár je-lentők, az erdélyi részekben november hó folytán művészi körutat tesz s ez alkalommal Nagy-Szeben-ben is hangversenyt rendezend.

A naszdóli g. kath. főgymnasium azon ta-noda megnyitásának évfordulati napját jövő hó 4-én fogja megünnepelni. Előtte való nap estvéjén egész Naszdó ki lesz világítva. A harangzúgásokra a ta-nuló ifjuság összegyűlt a gymnasium épületébe, s az I-só osztály tantermében a zenekar eljátszodja a „Domne tiene” néphimnusz, ezután az énekar énekl-i: „Desceptate Romane”, végül a zenekar előadja Mihály marsát, melynek végeztével az ifjuság haza távozik. October 4-én reggel ágyulövések jelzik az ünnepélyt, s 8 órakor az ifjuság a templomba megy szentmisét hallgatni, azután a tanoda nagy termébe felgyűlve dr. Tanco Pál gymnasiumi igazgató fogja az ünnepélyt egy alkalmi beszéddel megnyitni, mely-nek megtörténte után latin, görög, magyar, román s németnyelven szavazások lesznek, minden szaválás közt zene és ének. Estve a casino termében a beteg tanulók segély-alapjának javára tánczvigalom.

Kabos László, m. kir. itélőtáblai tanács-elnök, maga és neje, egy szintén gyermekei nevén megrendült kebellet hozza köztudomásra, hogy szeretett léánya: Kabos Bertha, folyó hó 27-én, hosz-szas szenvedés után, élete 12-ik évében, megszűnt az élők közé tartozni. A végleg megpihentnek hült tetemei M.-Vásárhelyt f. hó 29-én d. u. 3 órakor kísértettek a reformátusok temető-kertjébe öröknyu-galomra. Könnyű legyen a megboldogult porai fő-lött az anyaföld !!

Felelős szerkesztő: Szász Béla

VICTORIA

biztosító társaság Kolozsvártt.
FELHÍVÁS
takarmány és gabona készletek
tűz-elleni biztosítására.

A napoként ijesztő mérvben előforduló tűzkárok, melyek gyakran egész közöskéket hamvasztanak el, alkalmat nyújtanak most különösen az aratás idején és multával, a t. gazda-közönség figyelmét a „Victoria” irányozni, mely tűzkár ellen biztosítást nyújt mindennemű takarmány neműekre, szalmás és szemes gabonákra, úgy fedél alatt, mint szabadban (ez utóbbiaknál a biztosítás érvénye elcséplés után a magra is kiterjed, mielőtt annak hová rakása előre bejelentett.) továbbá: Cséplőgépekre helyt, vagy úton, gazdasági és lak épületekre, marhákra kint és bent, gyárookra, készletekre, gazdasági eszközökre stb.

A biztosítás érvénye kiterjed úgy a magán, a biztosított tárgyon kiűtött, mint szomszédától átharapozott tűz általi károsodásra; végre a villámcsapás által előidézett tűz-esetre is.

A mentés, vagy kihurcolkodás által idézett károk szintén megterítetnek. (270) (3—*)

A díjak a lehető olcsóra szabvák, s nagyobb biztosító feleknél külön kedvezmények is nyújtanak.

Az előforduló károk köztudomás szerint azonnal rendeztetnek és fizettetnek.

A „VICTORIA” évek óta Erdélyben a legtöbb kárt fizeti, s ily czímen már eddig is több mint

négy millió

forintot juttatott vissza a közönség kezébe.

A szükséges nyomtatványok, feltételek, díjtáblák stb. betekintethők a vidéki ügynökségeknél, úgy helyben a központon is.

Kolozsvártt, 1874 nyarán

„VICTORIA” biztosító társaság
vezérügynöksége.

STEIN JÁNOS

erd. muzeum-egyleti könyvtáros és m. kir. egyetemi
nyomdász kiadásában

épen most jelent meg

és minden hazai könyvkereskedés útján kapható:

GIL BLAS DE SANTILLANE,

irta **Le Sage,**

franciából fordította **Benedek Lajos.**

8-ad rétt, 852 tömött oldal, 4 kötetben, 60 fametszvényvel,
színes borítékban.

Ára 5 frt. o. ért.

E művel, a mely minden európai nyelvűre le van fordítva, haza irodalmunkban is egy hézagot vélünk betölteni.

Ajánlására legyen elég Laharpe és Scott Walter következő szavait idéznünk:

„Gil Blas,” mondja az első, „egy remekmű; a regények azon kevés száma közé tartozik, a melyet lankadatlan, sőt újult élvezettel ismételve olvasunk; az emberi cselekedetek és tüzelmek eleven erkölcsi képe, oly mű, a melyben minden osztály szerepel, részint hogy tanítson, részint hogy tanulsón... Utile dulci volna leghevesebb elnevezése e szép műnek, a mely igazi vidám életől hemzseg. Több vonás belőle közmondássá vált. S minő csipős gúny az inquisitoria, minő találó képe egy magát fontosnak képzelő hivatalnok audientiajának, egy színész szemtelenségének, a nagy urak jellemének, a szolgák magaviseletének! Egész világ-iskola... A vonások mind igazok, egy sem közönyös vagy kicsinyes... A személyeket mind ismerjük Gil Blas-ban, azt hisszük, hogy kortársaik voltunk, mert egyetlen vonás sincs meggondolás és hatás nélkül festve... sat.”

Scott Walter pedig így nyilatkozik: „Kevesen lesznek azok közt, a kik e jeles művet ismerik a mint életük legmulattatóbb foglalkozására emlékeznek rá vissza, hogy időnként nem azon melegséggel és megindulással vennék ismét kézbe e feledhetlen könyvet, a melyet az első szerelem emléke szokott az emberben felkeltetni... sat.”

A fennebbi két illetékes bíráló nyilatkozata után teljes megnyugvással bocsátjuk e művet az olvasó közönség használatára.

Döntvénytár.

A magyar kir. Curia semmitőszéki és legfőbb-ítélőszéki osztályának elvi jelentőségű határozatai. XI. folyam. Ára 2 frt.

(A már eddig megjelent 10 folyam, folytonosan raktáron tartatik és külön-külön is megszerezhető.)

Cyórmegye és város egyetemes leírása.

Szerkeszté Fehér Ipoly. Ára 5 frt.

Magyar birodalom statistikai kézikönyve, folytonos tekintettel Ausztriára.

Irtá Konek Sándor. III-dik füzet. A teljes mű ára 6 frt.

A magyar csődtörvény és csőd eljárás.

Szerkeszté Szeniczey Gusztáv. Harmadik újra átdolgozott kiadás. Ára 2 frt.

A római jog pandektáinak tankönyve.

Irtá dr. Bozoky Alajos. Ára 4 frt 50 kr.

A LÉG,

népszerű légtünnettan (Meteorologia.)

Irtá Szabó Ignác.

Két földabroszszal és számos ábrával. Ára 1 frt 50 kr.

Nyomatott Stein János m. k. egyetemi nyomdászánál az ev. ref. tanoda betűivel Kolozsvártt.

A szegedi boszorkányok.

Regény. Irtá Jósika Miklós. Második kiadás. Egy-egy kötet ára 50 kr.

Jellem,

Smiles után a hazai viszonyokhoz alkalmazta

Könyves Tóth Kálmán. A két kötet ára 3 frt.

WALDFRIED

Regény. Irtá Auerbach Berthold. Fordította Freckay János.

Ára a 3 kötetnek 3 frt.

Peveril lovag.

Regény. Irtá Walter Scott. Fordította Freckay János.

Ára 2 frt.

A tyukászat.

Irtá Grubicy Géyza.

42 a szövegbe nyomtatott ábrával.

Ára 1 frt.

LAELIUS.

Hogy kell, és hogy nem kell magyarázni az iskolában a latin autorokat?

Irtá Brassai Sámuel. Ára 50 kr.

Téli estvékre.

Jeles külföldi írók beszélyeiből.

Fordította Julia.

2 kötet. Ára 2 forint.

Szőlészeti és borászati titkok gyűjteménye.

10 ábrával.

Gyűjtötte és kiadta Tercsánszky Lószef orvos.

Ára 60 kr. postai szétküldéssel 64 kr.

Postadíj elkerülése tekintetéből legczélszerűbb az összeg beküldése.

(475) (8—*)

A

Wheeler

és

Wilson

Mfg. Co. Newyorkban

legnagyobb díjt
nyerte a bécsi kiállításon a

haladási érmet.

Öt évi írásbeli
jótállás.

Öt évi írásbeli
jótállás.

Varrógépek **60** forinton felyül

nagy választékban

Teutsch J. B.-nél Segesvártt,

mint a valódi Wheeler és Wilson-féle varrógépek egyedüli raktárosánál.

A „REFORM”

Előfizetési felhívás

„REFORM”
című politikai napilapra.

Megjelenik mindennap reggel, hétfőn s ünnepek utáni napokon délután 3 órakor.

A „Reform” a jelen évnegyeddel fenállásának ötödik évét tölti be, mely idő alatt az ország legértelmesebb rétegeinek kedves lapjává lett.

Terjedelemre nézve egynagysága a legnagyobb politikai lapokkal. Magatartása a közjogi kiegyezés terén belül független minden irányban. Vezérlő elve a magyar nemzetiség vezérlő állása az országban.

A lap szerkesztésében kiváló súlyt fektet tárcza-közleményeire, melyek jelesség és változatosság dolgában minden más magyar lap tárczáját meghaladják.

Előfizetési ár:

Egy hóra 2 frt. Három hóra 6 frt. Hat hóra 12 frt.

Az előfizetési pénzek beküldésére legczélszerűbb a postai utalványlapokat használni.

belváros, Lipót-utca 2-dik szám, első emelet.

Ugyan csak

Stein János kereskedésében
kaphatók:

Persa levelek.

Irtá Montesquieu. Ára 1 frt 50 kr.

MATZEK FERENCZ,

hétjegyű közönséges logarai.

Az arányos részek kiszámításával és sok más táblával. Ára 2 frt.

A magyar nyelv és irodalom rövid története.

Irtá Imre Sándor. 3-dik kiadás. Ára 1 frt 80 kr.

A holttestek elégetése,

mint a legokoszerűbb temetkezési mód.

Irtá Wegmann Ercolani.

Ára 50 kr.

(366)

(2—3)

1874. — 1804 szám.

Árverezési hirdetmény.

Köztudomássá tétetik: hogy a méltóságos m. k. jószágigazgatóságának folyó é. 4212 sz. alatti felhatalmazása következtében 1874. október 27-én reggeli 10 órakor a m. k. erdészeti- és gazdasági pagonygondnokság irodájában Abrudfalván, az abrudfalvi kincstári uradalomhoz tartozó koresmárlási jog; Abrudfalva, Kerpenyes, Bucsum és Muska községekben öt évi időszakra, azaz: 1875. január hó 1-től, 1879. december hó végéig nyilvános árverés útján haszonbérbe fog adni, még pedig:

- 1) Az Abrudfalva községében 1327 frt 30 kr.
- 2) A Kerpenyes községében 200 frt — kr.
- 3) A Bucsum községében 350 frt — kr. és végre
- 4) A muskai községében 150 frt — kr. kikialtási árral.

Az árverezés feltételei a nevezett irodában megtekinthetők, ugyszintén azok az árverés megkezdése előtt fel fognak olvastatni.

Vállalkozni kívánók kötelesek a kikialtási árak 10%-át bánatpénzzül a szóbeli árverés előtt lefizetni.

Kellően kiállított és megfelelő bélyeggel és bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok is a szóbeli árverés megkezdése előtt elfogadhatók, ezekben azonban tisztán kiemelendő, hogy az ajánlat tevő a bérleti tárgyat, valamint az árverési feltételeket ismeri és azoknak magát föltétlenül aláveti.

M. k. erdő- és gazdasági hivatal.

Topánfalván, 1874. szeptember 25-én

(334)

(8—12)

BERGL J.

kézműár-ésarnoka

BÉCSBEN,

Mariahilferstrasse 108 sz.

Egyetlen forrás csak valódi és jó áruk vásárlásához

27 kron.

Divatos gyanju-szővet, lüstre, skót kolme, v. lódi színű perkal, battist, fehér és színes brillant finom vászon-asztalnemű, ágynemű, fehér és színes sünvet, fehér gyöles kendő, háló-, mousslin- és cizfüggönyök, zsinig-barchent, színes barchent, színes selyemű és sok más czikk eladása.

Magasabb, de még is jutányos árban kaphatók dús választékban: mohair, lüstre, rips, cachem, fekete és színes flanel, divatos ruhakelmék, bútorpiz s más czíkek.

Megrendelések utánvétel mellett postán teljesítetnek s kívánatra mustrák ingyen kiadnak.

Budapest

kiadóhivatala